

Ciutadáns:

Indagaren lo procés de la civilisació la part que hi prenen sos principals factors es un estudi importantíssim y altament interessant. Ell nos mostra com la humanitat fa sa vía, los progressos que ha realisat, los entrebanchs que l' han detinguda, las utopías que l' han desviada, lo cóm y perqué del desarollo de la mateixa.

L' home forma part de la humanitat, y per aixó l' atreu y l' interessa tal estudi. No solament perque es autor d' aquest drama tant interessant; no solament perque li dona á coneixer la lluya de la vida humana 'n las diferentas épocas passadas, sinó perque 'n treu profitosas ensenyansas; ensenyansas que son com lo faro que l' ilumina 'n l' incert y tenebrós camí de la vida; son com lo guía experimentat que al mateix temps que li ensenya la manera d' profitarse y salvar si convé tots los elements civilizadors que las etats passadas li han llegat, lo conduhirá dret y segur vers lo recte camí del Progrés; d' aquesta idea noble y generosa, redimida ab la sanch de milions de màrtirs, sacrificats pèl despotisme mès crudel y las ambicions mès desenfrenadas, y santificada y adorada 'n lo cor del poble com apeteixament sublím que l' portará á la realisació completa del seu ideal; d' aquest hermos ideal que enclou: Ciencia, Justicia, Llibertat y Progrés.

Mes en l' estudi del procés de la civilisació no tots los homes de saber van acordes. Uns donan mès importància á un element, altres á un altre.

Estudiarho aixís, es estudiarne una part, un sol element. Es com si per coneixer á un individuo, estudiessim un sol element dels tres que l' componen. L' estudi fora incomplert, no donaria una idea exacte d' aquella individualitat.

L' individuo consta de tres elements, com hem dit: un qu' es la vida orgànica, altre la vida moral y l' altre la vida ideal. La vida orgànica del individuo es la vida física, la vida del cos: menjar, veure, tenir calor, estar malalt. La vida moral es la vida social é històrica del individuo: relacions d' amistat, fets de la infància, de la joventut; historia vulgar si 's vol, pero al fi historia. La vida ideal son los desitjos y las esperances: lo pobre esperant una época venidera pera lograr l' amellorament de posició; lo rich per adquirir mès fortuna; lo jove esperant l'amor

de sa promesa. Ideal raquítich, las mès de las vegadas, pero ab aquest ideal tan estret, passa la vida sempre ab tendència á progressar.

Donchs bè, la humanitat es un individuo mès gran y ab mès complicacions, y fa sa vía baix lo domini de aquests tres elements; elements que com hem dit son: vida orgànica 'n que hi domina la evolució; vida històrica y social en que ab preferència hi domina la civilisació; y vida ideal qual llei principal es lo progrés.

Veus aqui de quina manera 'ls tres grans conceptes d' evolució, civilisació y progrés se completan y constitueixen tres aspectes esencials de la vida del individuo y del gènero humà; y per aixó la societat humana pot compararse baix un aspecte ab un organisme que 's desarrolla; baix un altre aspecte ab un home 'n gran que ab lo contacte ab los demés se civilisa; y baix un altre aspecte com un esperit immortal, que replegantse sobre si mateix constantment progressa.

Ara bè; si considerém á la humanitat baix lo primer aspecte ó sigui 'l de la vida orgànica veyém que, com á tal organisme, se desenvolla y passa per las mateixas lleys fatals y necessàries que dominan á la naturalesa, y que han sigut posades en evidència pels naturalistes; y que per lo tant aquestas lleys s' extenen dintre de certs límits y temperaments á la societat humana, y que per aixó entre aquesta y la naturalesa existeix una reciprocitat constant y no interrompuda d' accions y reaccions; d' aquí que aquella sent la influència de las rassas, la diversitat de climas, configuració dels països y classes de terreno, sufreix la transmissió hereditaria, y está subjecte á la llei denominada de la selecció, en virtut de la qual l' organisme s' elabora d' una manera lenta y gradual.

Considerant, donchs, á la civilisació baix aqueix aspecte la veyém subjecte á la preponderant influència del medi físich, es á dir, de lo que 'n podriam dir l' escenari històrich, y es mès preponderant aquesta influència 'n las épocas del home primitiu.

La configuració dels països, la extensió y manera de ser del litoral ó siga costas apropiades pèl tràfic dels barcos; la longitud y amplada dels rius, útils pera la navegació; un clima favorable, las classes del terreno, segons que sigui fèrtil ó estéril; las riquesas naturals